

Budapest, 1914. Január 16.

Karcsy Sándor László Fülöp Úrnak,

Méltó Collegám!

Tegnap este egy művészek által készített
szűkebb társaságban egy a közönséget érintő
tör. b. véleményezéssel előtérbe került Déry
József Collega ama leveléből melyet a napok-
ban voltál oly szíves közölni inteni.

A hang mely mindjártunk szívből is szíve-
hes fölött vidámi spontánitással hatott reánk.
Az ad. impulzusok arra hogy eszébejöttünk lá-
tszólagos. Tízad igénytelen sorainkkal kibor-
gattuk. Hátországot ad erre azon érthető kö-
nyvelés, hogy felszólalásunkok között nagyra-
becsült Collegáink között is egyedül közö-
nösök között.

A kicsi „Nesse-ben” int. társaságunk tanácsadóját
bennem azon meglepő óhaj, - rajta

~~10~~
10

jönné egy hang valahonnan melynek sulgá,
tekintélye volna, mely mindt ezen zvon-
ni is áldatlan vizálat, melynek sütsányja
sajna a hazánkban dió' immoralitásból
képlálkodik, is mely hang pártatlansága
folytan mindenké föltét áll, is ezen ereje-
nel fogva hivadva volna a dolgok lényegét
megvilágítani. Alig képedem hogy az ilyen
cseber sok sok ezen híztalalkú is a köteles
morálból még ki nem vedkőzötték öök há-
lajára nem ajánlhatna.

A legnagyobb leöl impressiómatk engem ezen
szeregy gondolatokra, — kell sajna ma már
szinte a mindennapi imádságunkat is
motiválni mert — a szivünk hájára
vetet hit is bizalom alig akad hivoie e
katarok dülte szeregy országban, — épp
a legnevesebb is legdóttabb intenciók mon-
dának csüföölötöt, — nem egészen esoda
hiz' annyira vizsgáltek képedve felem

felem, egyik oldalam a vesztő politikusok
af embered jóhiszeműségével, mely fél-
dát aptán követik ügyösökön af egyik
vonalon végig a "gyakorlati" is lelket-
ben sáfárak, — mely garigdálkodás sajna
a művészetet foglalkozó egyedek is hatal-
mába ejtette, — durva szível, de annál in-
kább kíméletlen cinizmusmal is országlan-
sággal bátorkodtak a szentélybe; — — —

Hol hát af a Krisztus, nem azért, bár helyen
is volna hogy állókat felemelve a sáfárakat
a templomból kikergesse nem, — koraúttam,
— de legalább sáfárak hallatna' ??! — — —

Összelegyem már meg felecsomult, egy dűlő'
anarchizmusért, — de hol a hang mely szub-
titulo ujított, keresők a művészet kényelme
is bő köpenyegibe, illetve a mögő burkolód-
zanak is folytatják szemérmestlenül felhá-
mozásukat ??! — Felecsomultak meg
velem együtt sokan, sokan.

Van egy kis-kis csoport a „Gödöllői-ek.”
A perafaelitákra emlékeztető szífta Aszké-
tán, Tolódy-árusoknál mondhatnám. Ve-
szünk Kricsch Aladar. — Szóval két
kapitány egy meghívót, is igy látom ezek vol-
tak a Repdeni ügyök Teles jobrás barátom,
mal együtt hirt megliztelték eskélysegrmet
appal hogy a csak dolgozóik is semmi, semmi
egyebb igen "his is szük társaságába tessék
be. — En proponáltam elöször: semmi befizet-
és a tett a tett minden. — Hogy nagy munká-
nyan hirt csak dolgozói akarunk, ezt egy ope-
rieny, de valogatott hiállításban kell hogy do-
cumentáljuk. — Kém nagy bizfelet hogy becses
specielyedolel dirizem nem atallod e his flört,
is of uton jutott jól informáltságod az ikuni
vizonyokat illetőleg tudomásomra. — Widon
fehét sokszor beszánatott hírek Tóled e sorokéit
— de szolgájon meubségemül a — külföldi
kafán, — telken biztaságával indójjóluk Tíged
is nagybecsüts b. valódsdat, — köcsölő híved

FÜLÖP SZENES